

Zona de nidificació d'abellerols

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Rellinars
Alçada: 332

Coordenades:

Latitud: 41.62795
Longitud: 1.89356
UTM Est (X): 407835
UTM Nord (Y): 4609060

Classificació

Número de fitxa: 08179 - 342
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Zona d'interès
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: En algunes zones no és massa apreciat pels apicultors perquè tot i que la seva alimentació és variada, de vegades caça l'abella reina quan surt del rusc o torna de l'aparellament. El rusc d'abelles sense la reina acaba desapareixent.

Protecció: Legal
Observacions protecció: Decret 2/2008 de 15 d'abril; Llei 42/2007. Annex IV
Accés: Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat: Pública
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: dj., 18/04/2019 - 02:00

Descripció

L'abellerol (*Merops apiaster*) és un ocell nidificant estival, restringit als ambients mediterranis. Pertany a l'ordre de les coraciformes i a la família Meropidae. Fa 28 cm de longitud, amb el plomatge molt vistós, de tonalitats vermelles, verdes, grogues i blaves. A la primavera arriba provinent d'Àfrica i de la Índia per nidificar. A finals d'agost o mitjans de setembre migra igual que ho fa l'oreneta.

S'ha detectat la seva presència sobrevolant el municipi, i també varies zones de nidificació on sembla que retorna si no és molestat per la presència humana. Els marges dels torrents i d'algunes feixes ermes com per exemple en el sector de La Farinera semblen ser un indret de predilecció a l'hora de preparar el niu. En indrets on hi ha cases de pagès i activitat pròpia de pagesia, sembla no tenir por de conviure amb els seus propietaris, tal i com fa l'oreneta. Els nius es troben en solitari o en colònies, sempre en els marges o talussos terrosos o sorrenecs tous, a la vora de les rieres, dels torrents i de les feixes de cultiu. Consisteixen en uns forats d'un diàmetre no superior als vuit centímetres i fins a dos metres de fondària, com un túnel que desemboca en una cambra on posen els ous directament al terra. Tot i que els podem trobar a una certa alçada, no té por de fer els nius a un metre i mig del terra, prop de l'home.

L'alimentació està constituïda majoritàriament per himenòpters, que comprèn alguns dels insectes com ara les formigues, el corc de la cama del blat, i d'altres que atrapa al vol com els borinots, els beierols, les vespes i les abelles i també les llagostes, les mosques, els grills, els saltamartins, les xinxes, cigales, libèl·lules i espiadimonis. Després de digerir les preses, uns trenta dos grams diaris, regurgita una petita egagròpila amb les parts indigeribles. Els seus depredadors naturals són els rapinyaires i els rèptils, com les serps que ataquen directament els nius.

Observacions:

D'acord amb el Decret 148/1992, de 9 de juny de 1992, pel qual es regulen les activitats fotogràfiques, científiques i esportives que poden afectar les espècies de la fauna salvatge, cal una autorització especial per inspeccionar els nius i instal·lar nius artificials de les espècies d'ocells catalogades com a "sensibles" i "molt sensibles".

Bibliografia

ANDINO, Héctor et alii (2005). Atlas dels ocells nidificants del Maresme. Andino, H; Badosa, E; Clarabuch, O i Llebaria, C. editors. Barcelona.

ARDLEY, Neil (1979). Las aves. Editorial Fontalba. Barcelona.

<http://www.ornitologia.org/ca/>

